Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

N° 44

31 OKT. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vorige week maakte ik per trein een reis naar Antwerpen. Reizen in een trein vind ik altijd heel plezierig. Je laat het landschap maar aan je oog voorbij glijden en je kunt je zo gezellig verpozen met een goed boek of een mooi tijdschrift. Ik verheugde me al op mijn aankomst in Antwerpen, want ik vind het een fijne stad.

Toen de trein aan een van de grote tussenstations halt hield, stapte er een blinde mijn coupé binnen. Er was een vrouw bij hem die hem geleidde. Ze was vol zorg voor de blinde. Ze gaf hem een rustig plaatsje in een hoek uit de tocht; vroeg hem meer dan eens of hij wel goed zat, of hij nog iets nodig had, of hij zich wel goed voelde, enz. Maar toch maakte zij, ondanks àl haar goede zorgen, één grote fout. Aan iedereen die het horen wilde, vertelde zij dat die man blind was en zij voegde er aan toe, dat het toch wel heel erg moest zijn, als je het licht van je ogen miste. Natuurlijk bedoelde zij het allemaal heel goed, maar het was beslist verkeerd dat zij de blinde voortdurend aan zijn gebrek herinnerde. Het liefst zou ik dit aan deze vrouw hebben duidelijk gemaakt, maar ik kreeg er helaas geen gelegenheid voor. Ik zag geen kans haar alleen te spreken.

En daarom zeg ik het maar aan jullie, lezers en lezeressen van „Donald Duck": let goed op je woorden als je met blinde mensen in aanraking komt! Laat hun zo weinig mogelijk merken, dat zij iets missen wat jullie wèl bezitten: het kostbare licht van het oog! Wees aardig voor hen, help hen zoveel je kunt en zorg ervoor, dat zij zichzelf als gewone mensen voelen. Laat nimmer blijken dat zij afhankelijk zijn. Echt, dan voelen deze mensen zich het gelukkigst!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 44

In elk van de vier kastanjes staat de naam van een vogel. De letters van deze namen staan echter door elkaar. Probeer ze in de goede volgorde te zetten. Om je een beetje op weg te helpen, verklappen we je dat vogel nummer één een prachtige staart heeft, waarmee hij graag pronkt. Als je nu alle vogelnamen gevonden hebt, zul je merken dat de beginleters van de namen in de volgorde van 1 t/m 4 de naam van een vrucht vormen. Schrijf de naam van deze vrucht op een briefkaart en stuur die voor 5 november aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. De jongens en meisjes in België moeten hun oplossing sturen naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 44". Veel succes, allemaal!

PRIJZEN:

Eerste prijs: Een prima fototoestel: winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck"-lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 37.
Eerste prijs: Fientje v. Koot, **Terborg.** Tweede prijs: Evie Wesseling, **Ellecom.**
3e t/m 12e prijs: Nannie v. Meer, **Steenbergen**; Gertje Blok, **Harmelen**; Aukje Bos, **Tzummarum**; Marijke Groot, **Den Haag**; B. Zimmerman, **Schijndel**; Pierre Cools, **Voorhout**; Marijke Jacobs, **Heer**; Martie Boed, **Stad a. 't Haringvliet**; Tiny Tiben, **Bant (N.O.P.)**; Corrie Janssen, **Paris VII, Frankrijk.**
13e t/m 22e prijs: H. Duchemin, **R'dam**; Elza Kooyman, **Groet**; G. Verbeek, **Moercapelle**; H. Gerats, **Blerick**; Lieske Habekotté, **A'dam**; Lidy Bek, **Blaricum**; Piet Menke, **Haarlem**; H. Zwiep, **Kerkenveld**; Jannie v. Veen, **Broek in Waterland**; R. v. Dongen, **Strijen.**
Oplossing prijsvraag no. 42 luidt: **ONBEKEND MAAKT ONBEMIND**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hoe gaat het op school met jullie, jongens en meisjes? Allemaal hard aan 't werk? Mooi zo! Als jullie nog tijd over hebben, stuur me dan 'ns een briefje. Afgesproken? De jongens en meisjes in Nederland schrijven naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam; de jongens en meisjes in België naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant van de enveloppe duidelijk je naam en adres!

JOSE TICHELER, ALMELO. Ik wist gewoon niet wat ik zag, José, toen die enorme tekening van jou opeens te voorschijn kwam! Ik vind haar erg mooi! Je hebt er zeker wel een hele tijd aan gewerkt?

SUSAN SEILER, ZWITSERLAND. Dat is nog eens een verhuizing, zeg, van Nederland naar Zwitserland! Ik heb alle groeten overgebracht en ze waren er allemaal even blij mee, vooral Willie Wortel, die het erg aardig van je vond, dat je ook aan hem gedacht hebt (en aan Lampje natuurlijk!).

JEAN DESMET, ANTWERPEN. Ik ben blij dat je ons Vrolijk Weekblad zo mooi vindt, Jean. Ik doe mijn best om het voor jullie iedere week weer zo prettig en zo kleurig mogelijk te maken.

ANNETJE SCHONK, BLARICUM. Ik ben benieuwd hoe het met je derde zwemdiploma afloopt, Annetje! Je zult er nog wel veel voor moeten oefenen, dacht je niet? In ieder geval veel succes, hoor!

LEA VAN DER RAAY, KORTRIJK. Ja, Lea, ik krijg heel wat brieven iedere dag. Maar dat vind ik helemaal niet erg, hoor, integendeel! Hoe meer ik er ontvang, hoe fijner ik het vind! En iedereen krijgt een antwoordje van me terug natuurlijk!

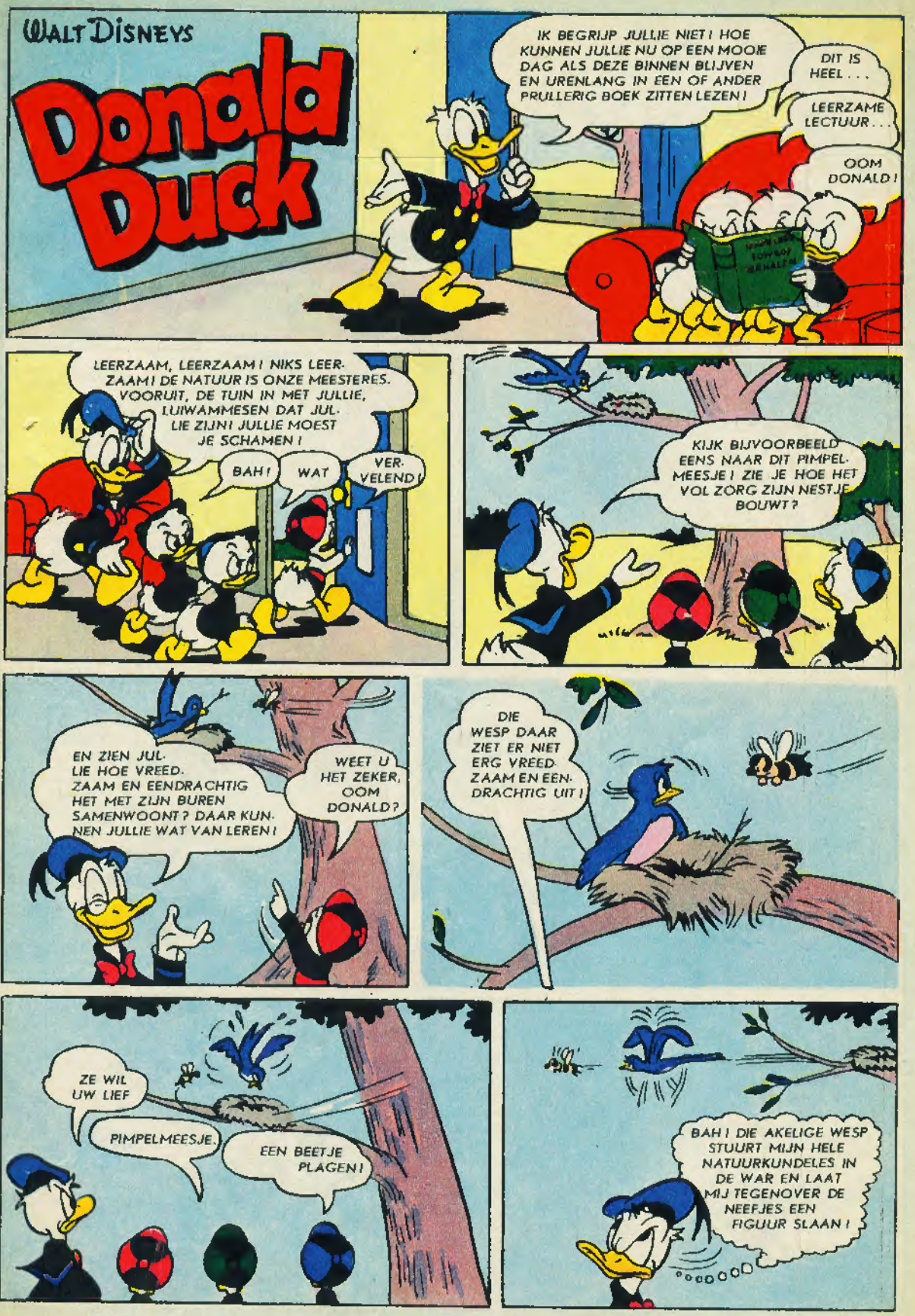
WALT DISNEYS
Donald Duck
IK BEGRIJP JULLIE NIET! HOE KUNNEN JULLIE NU OP EEN MOOIE DAG ALS DEZE BINNEN BLIJVEN EN URENLANG IN EEN OF ANDER PRULLERIG BOEK ZITTEN LEZEN!
DIT IS HEEL . . .
LEERZAME LECTUUR . . .
OOM DONALD!
LEERZAAM, LEERZAAM! NIKS LEERZAAM! DE NATUUR IS ONZE MEESTERES. VOORUIT, DE TUIN IN MET JULLIE, LUIWAMMESEN DAT JULLIE ZIJN! JULLIE MOEST JE SCHAMEN!
BAH!
WAT
VERVELEND!
KIJK BIJVOORBEELD EENS NAAR DIT PIMPELMEESJE! ZIE JE HOE HET VOL ZORG ZIJN NESTJE BOUWT?
EN ZIEN JULLIE HOE VREEDZAAM EN EENDRACHTIG HET MET ZIJN BUREN SAMENWOONT? DAAR KUNNEN JULLIE WAT VAN LEREN!
WEET U HET ZEKER, OOM DONALD?
DIE WESP DAAR ZIET ER NIET ERG VREEDZAAM EN EENDRACHTIG UIT!
ZE WIL UW LIEF PIMPELMEESJE.
EEN BEETJE PLAGEN!
BAH! DIE AKELIGE WESP STUURT MIJN HELE NATUURKUNDELES IN DE WAR EN LAAT MIJ TEGENOVER DE NEEFJES EEN FIGUUR SLAAN!

OPGELET, JONGENS! ZE TREKT ZICH WEER TERUG IN HET HOLLETJE IN DE BOOM!
NU KAN ONS MEESJE ONGESTOORD VERDER WERKEN!
DAAR KOMT..
...ZE AL WEER
...AAN, ZEG!
EN ZE WORDT...
TJIERP!
PIEP!
WEER...
TERUGGEJAAGD!
IK ZAL METEEN MAAR EEN EIND MAKEN AAN DIE PLAGERIJ!
SOMS MOETEN WE DE NATUUR WEL EENS EEN BEETJE IN DE JUISTE BANEN LEIDEN EN VERBETERINGEN AANBRENGEN, NIETWAAR?
WAAR IS ONS LIEF PIMPELMEESJE OPEENS GEBLEVEN, JONGENS?
ONS LIEF PIMPELMEESJE...
HEEFT GE NOEG..
VAN HET NESTJE BOUWEN!
EN IS VERHUISD...
,,NAAR EEN
KANT EN KLAAR HUIS!

OOH! KIJK DAAR TOCH EENS! EEN BONTE SPECHT. WAT EEN MOOIE VOGEL.
NEE-MAAR
WAT REUZE..
INTERESSANT, ZEG!
KOM EENS WAT DICHTERBIJ, JONGENS, VAN HEM KUNNEN JULLIE WAT LEREN!
LEREN?
WE KUNNEN DAT WOORD NIET...
...MEER HOREN!
KIJK, DAAR BEGINT HIJ IN DE BOOM TE PIKKEN!
TEKKE TEK TEK!
U DEED ER VEEL...
VERSTANDIGER AAN HEM
WEG TE JAGEN!
REKKE TEK!
WAT?! WILLEN JULLIE DAT IK DAT LIEVE, IJVERIGE BEESTJE IN ZIJN WERK STOOR? NOOIT! HOE DURVEN JULLIE?
GOED, HOOR!
REKKE-TEK TEK!
MAAR DAN LAAT HIJ STRAKS
DIE WESP ONTSNAPPEN!
Bzzz
Bzzz
BZZZZZZ!
BZZZZZ!
VOORUIT! WEG JIJ! KSSST! SCHEER JE WEG! KSSST!
Bzzzz
Bzzz
KLOP! KLOP!
IN DEZE BOOM WORDEN GEEN GAATJES GEPIKT!

VLIEG MAAR NAAR DIE BOOM, GA DAAR JE GANG!
AU-AU!
RAKKE-TEK-TEK!
KSSST! VLIEG OP, NAAR, DOM VOGELTJE. MIJN HAND IS TOCH ZEKER GEEN BOOM!
HET ZOU MISSCHIEN TOCH BETER...
... GEWEEST ZIJN
... ALS WE FIJN THUIS WAREN GEBLEVEN!
WOEP!
JULLIE ZIJN NOG VEEL TE JONG OM TE WETEN WAT GOED IS VOOR JULLIE. DE SPECHT HEEFT MIJ WEL BEGREPEN, WANT HIJ IS ER NETJES VAN-DOOR GEGAAN!
HA! DAAR ZIT DIE MOOIE SPECHT VAN U, TWEE VERDIEPINGEN HOGER!
REKKE-TEK-TEK!
BZZZZ!
KSSST! WEG! JE HEBT TOCH GEHOORD WAT IK ZEI?
REKKE-TEK!
KSSST!
OOM DONALD IS NOG BEHOORLIJK
VLUG TER BEEN
VOOR ZIJN LEEFTIJD!
BZZZZ!
WOESJ!
BZZZZZZZ!
EN LAAT JE HIER NIET NOG EENS ZIEN, LELIJKE RAKKER!

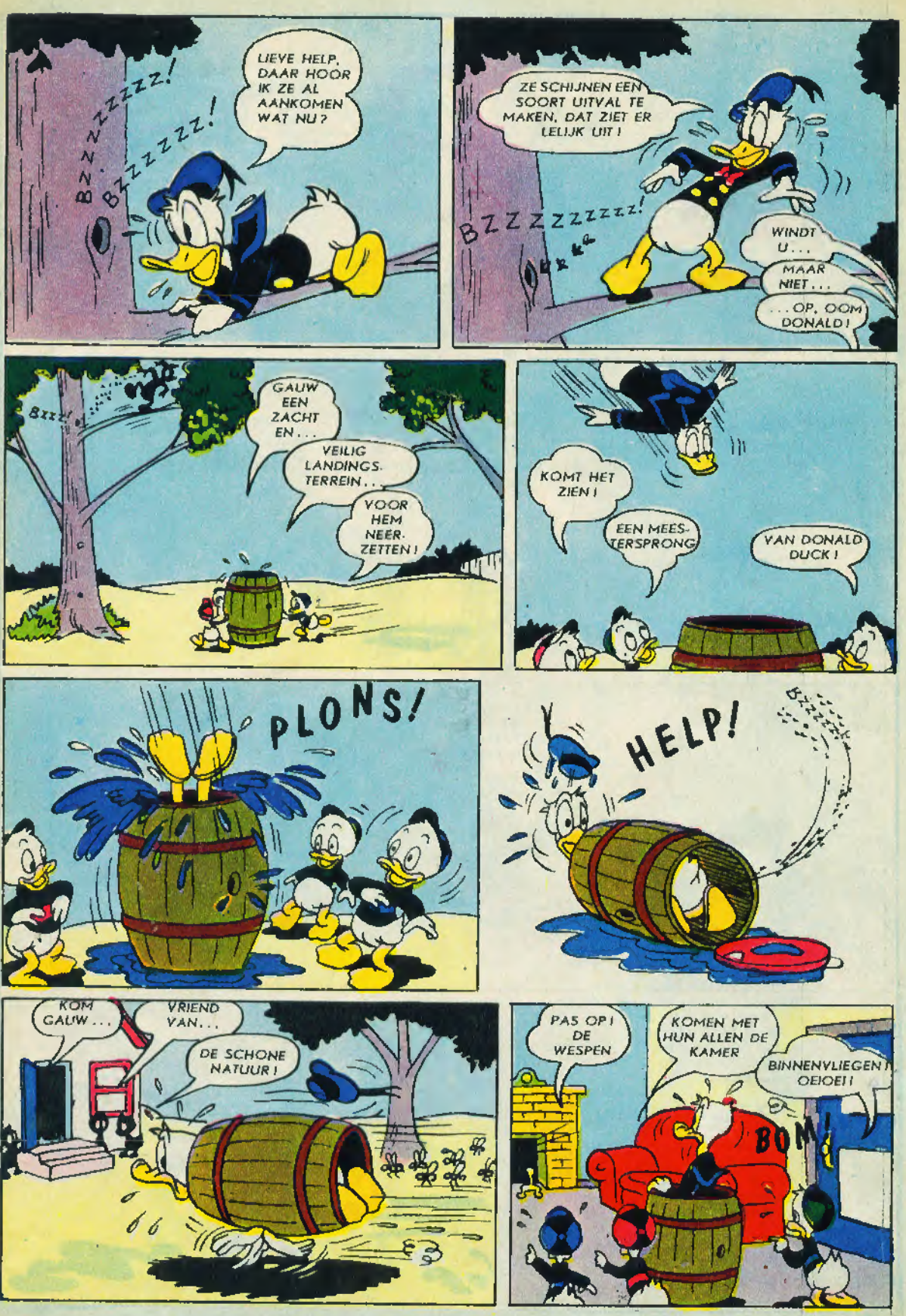
BZZZZZZZ!
BZZZZZZ!
LIEVE HELP, DAAR HOOR IK ZE AL AANKOMEN WAT NU?
ZE SCHIJNEN EEN SOORT UITVAL TE MAKEN, DAT ZIET ER LELIJK UIT!
BZZZZZZZZZZ!
WINDT U...
MAAR NIET...
...OP, OOM DONALD!
Bzzz!
GAUW EEN ZACHT EN...
VEILIG LANDINGS-TERREIN...
VOOR HEM NEER-ZETTEN!
KOMT HET ZIEN!
EEN MEES-TERSPRONG
VAN DONALD DUCK!
PLONS!
HELP!
BZZZZZ
KOM GAUW...
VRIEND VAN...
DE SCHONE NATUUR!
PAS OP! DE WESPEN
KOMEN MET HUN ALLEN DE KAMER
BINNENVLIEGEN! OEIOEI!
BOM!

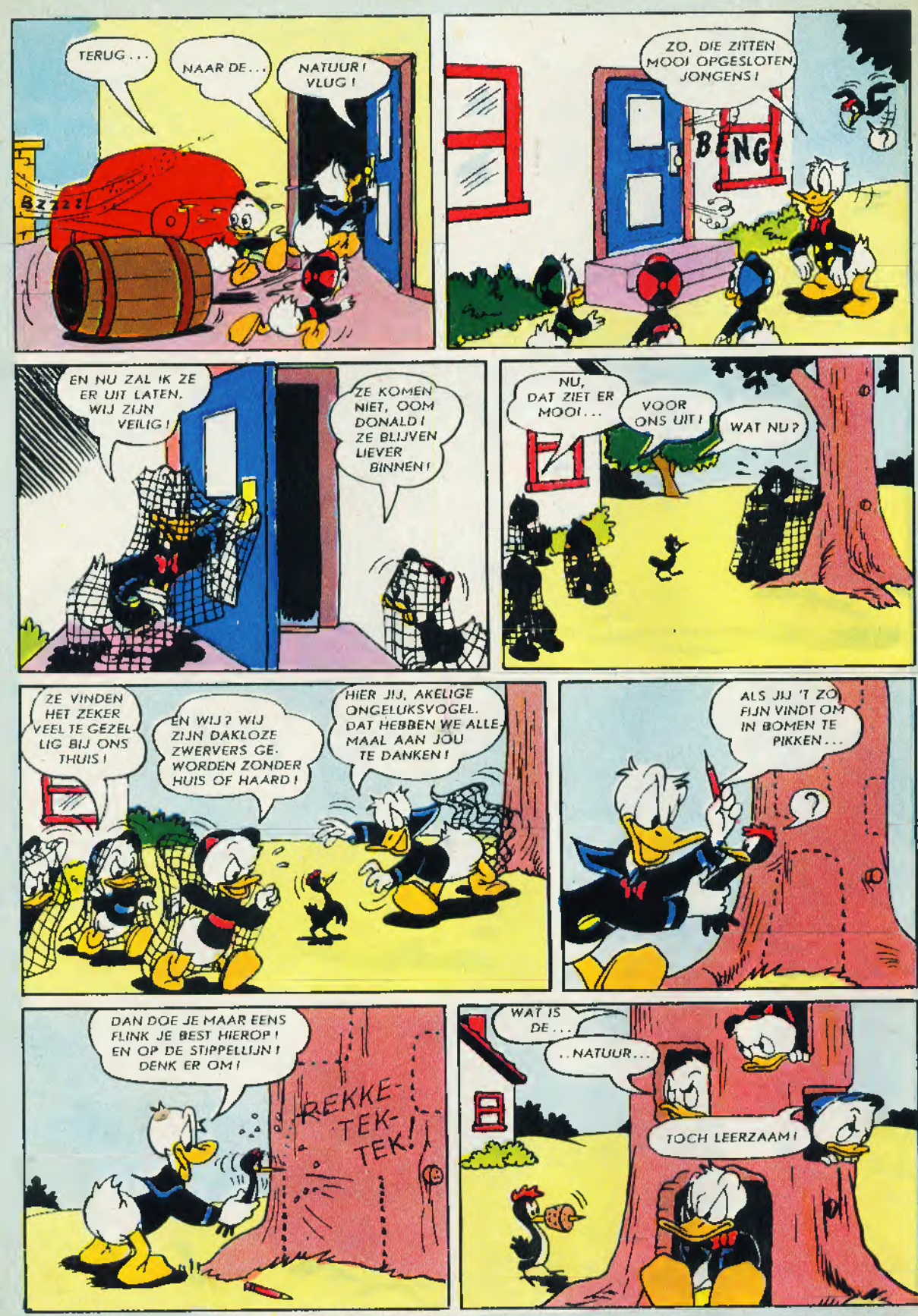
TERUG . . .
NAAR DE . . .
NATUUR! VLUG!
BZZZZ
ZO, DIE ZITTEN MOOI OPGESLOTEN, JONGENS!
BENG!
EN NU ZAL IK ZE ER UIT LATEN. WIJ ZIJN VEILIG!
ZE KOMEN NIET, OOM DONALD! ZE BLIJVEN LIEVER BINNEN!
NU, DAT ZIET ER MOOI . . .
VOOR ONS UIT!
WAT NU?
ZE VINDEN HET ZEKER VEEL TE GEZELLIG BIJ ONS THUIS!
EN WIJ? WIJ ZIJN DAKLOZE ZWERVERS GEWORDEN ZONDER HUIS OF HAARD!
HIER JIJ, AKELIGE ONGELUKSVOGEL. DAT HEBBEN WE ALLEMAAL AAN JOU TE DANKEN!
ALS JIJ 'T ZO FIJN VINDT OM IN BOMEN TE PIKKEN . . .
?
DAN DOE JE MAAR EENS FLINK JE BEST HIEROP! EN OP DE STIPPELLIJN! DENK ER OM!
REKKE-TEK-TEK!
WAT IS DE . . .
. . NATUUR . . .
TOCH LEERZAAM!

WALT DISNEY

De kleine BOZE WOLF

SOMS ZIET HET ER WEL EENS NAAR UIT DAT EEN LEEGLOPER EN LANTERFANTER EEN GROOT GELUK IN DE SCHOOT ZAL VALLEN. TOCH MOET MEN NOOIT TE VROEG JUICHEN!

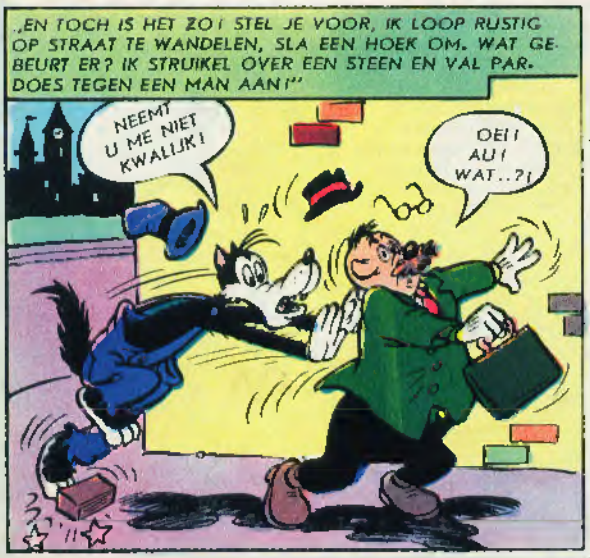

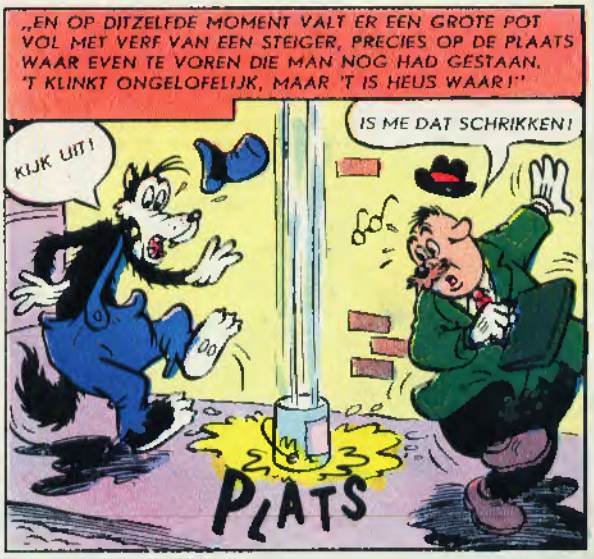

FIJN, VADER! HARTELIJK BE-DANKT!
VOOR MIJ ZELF HEB IK EEN HELE MOOIE HENGELUITRUSTING GEKOCHT, IK GA ER METEEN MAAR EENS MEE UIT VISSEN DAG!
DE Kleine DETECTIVE

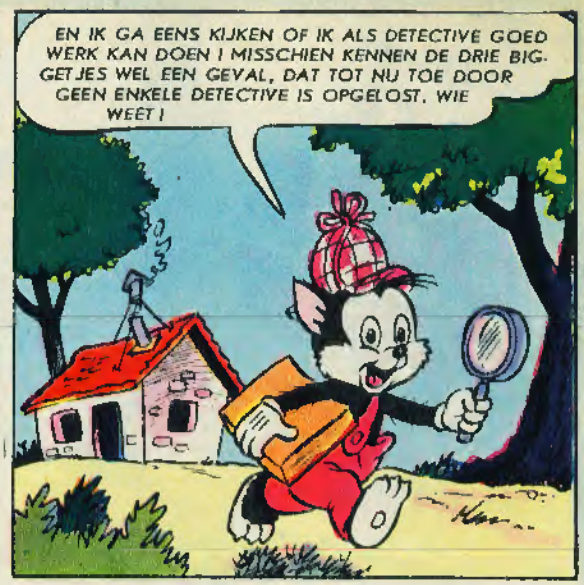
EN IK GA EENS KIJKEN OF IK ALS DETECTIVE GOED WERK KAN DOEN! MISSCHIEN KENNEN DE DRIE BIGGETJES WEL EEN GEVAL, DAT TOT NU TOE DOOR GEEN ENKELE DETECTIVE IS OPGELOST. WIE WEET!

O, DAAR KOMT JUIST DE SHERIFF AAN. MISSCHIEN KAN HIJ MIJN HULP GEBRUIKEN BIJ EEN OF ANDERE OPSPORING!
DAG, WOLFJE! IS JE VADER THUIS? IK MOET HEM DRINGEND SPREKEN, ZIE JE!

NEE, SHERIFF, VADER IS NIET THUIS. DIE IS UIT VISSEN GEGAAN!
DAT SPIJT ME! ALS HIJ THUIS KOMT, ZEG HEM DAN DAT IK MET HEM NOG EEN APPELTJE HEB TE SCHILLEN. VERGEET 'T NIET!

HOE ZO...? HEEFT HIJ SOMS WEER WAT UITGEVOERD?
JA, HIJ MOET BIJ MEVROUW HAAS EEN KIP GESTOLEN HEBBEN EN ZIJ HEEFT ME GEVRAAGD OF IK DE DADER WIL OPSPOREN EN VOOR DE RECHTER WIL BRENGEN!

HOE WEET U DAT MIJN VADER DIE KIP HEEFT GESTOLEN?
OMDAT IN DE BUURT VAN HET KIPPENHOK DUIDELIJK VOETSPOREN TE ZIEN ZIJN! EN DIE VOETSPOREN KUNNEN NIET ANDERS DAN VAN HEM AFKOMSTIG ZIJN. DAT IS METEEN TE ZIEN!

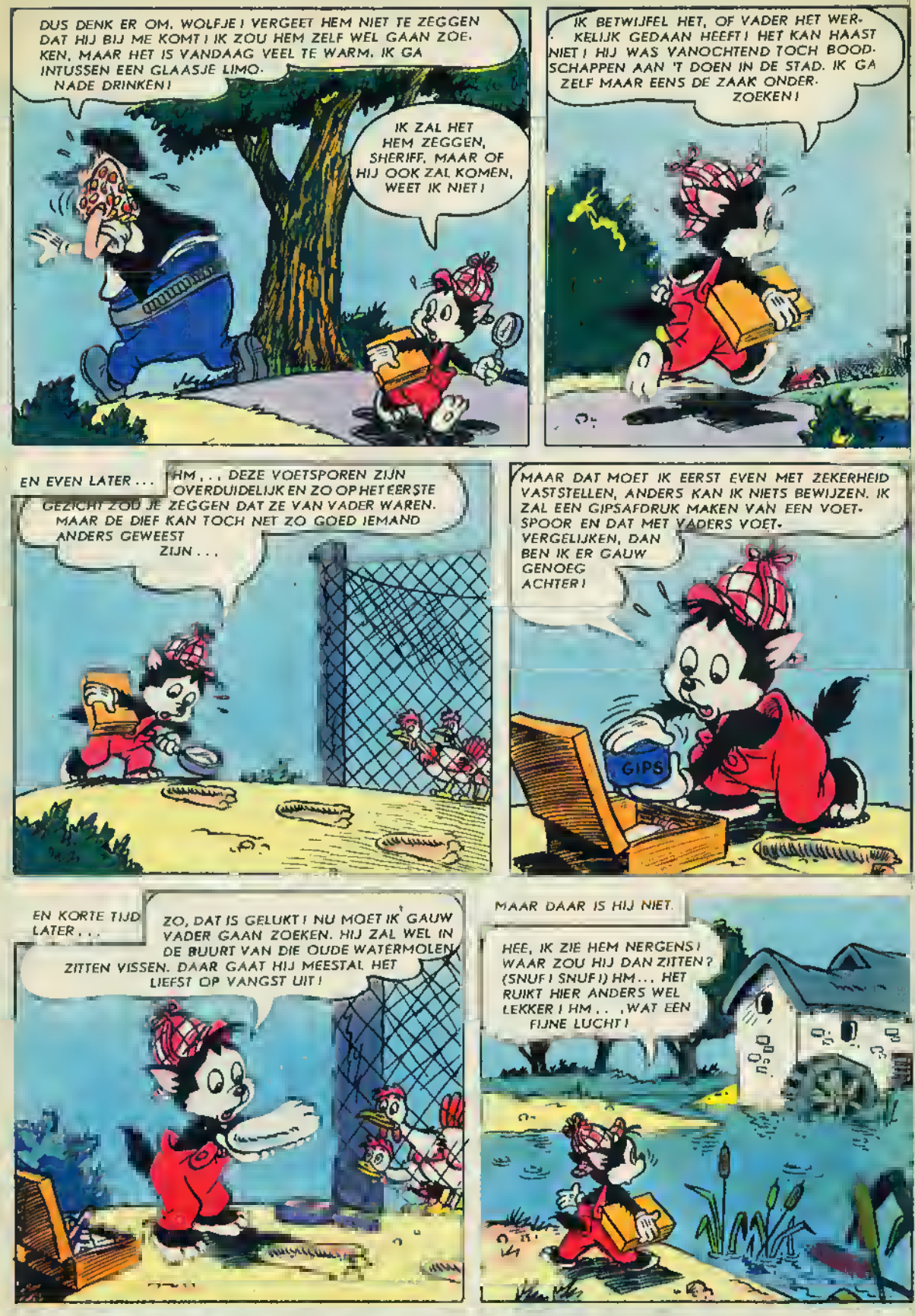
DUS DENK ER OM, WOLFJE! VERGEET HEM NIET TE ZEGGEN DAT HIJ BIJ ME KOMT! IK ZOU HEM ZELF WEL GAAN ZOEKEN, MAAR HET IS VANDAAG VEEL TE WARM. IK GA INTUSSEN EEN GLAASJE LIMONADE DRINKEN!
IK ZAL HET HEM ZEGGEN, SHERIFF, MAAR OF HIJ OOK ZAL KOMEN, WEET IK NIET!
IK BETWIJFEL HET, OF VADER HET WERKELIJK GEDAAN HEEFT! HET KAN HAAST NIET! HIJ WAS VANOCHTEND TOCH BOODSCHAPPEN AAN 'T DOEN IN DE STAD. IK GA ZELF MAAR EENS DE ZAAK ONDERZOEKEN!
EN EVEN LATER . . .
HM . . . DEZE VOETSPOREN ZIJN OVERDUIDELIJK EN ZO OP HET EERSTE GEZICHT ZOU JE ZEGGEN DAT ZE VAN VADER WAREN. MAAR DE DIEF KAN TOCH NET ZO GOED IEMAND ANDERS GEWEEST ZIJN . . .
MAAR DAT MOET IK EERST EVEN MET ZEKERHEID VASTSTELLEN, ANDERS KAN IK NIETS BEWIJZEN. IK ZAL EEN GIPSAFDRUK MAKEN VAN EEN VOETSPOOR EN DAT MET VADERS VOETVERGELIJKEN, DAN BEN IK ER GAUW GENOEG ACHTER!
GIPS
EN KORTE TIJD LATER . . .
ZO, DAT IS GELUKT! NU MOET IK GAUW VADER GAAN ZOEKEN. HIJ ZAL WEL IN DE BUURT VAN DIE OUDE WATERMOLEN ZITTEN VISSEN. DAAR GAAT HIJ MEESTAL HET LIEFST OP VANGST UIT!
MAAR DAAR IS HIJ NIET.
HEE, IK ZIE HEM NERGENS! WAAR ZOU HIJ DAN ZITTEN? (SNUF! SNUF!) HM . . . HET RUIKT HIER ANDERS WEL LEKKER! HM . . . WAT EEN FIJNE LUCHT!

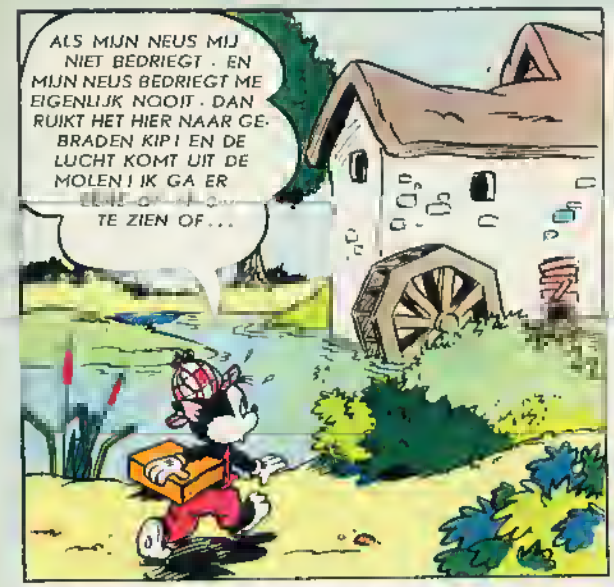
ALS MIJN NEUS MIJ NIET BEDRIEGT . EN MIJN NEUS BEDRIEGT ME EIGENLIJK NOOIT . DAN RUIKT HET HIER NAAR GEBRADEN KIP ! EN DE LUCHT KOMT UIT DE MOLEN ! IK GA ER TE ZIEN OF . . .

IK HOOP MAAR DAT VADER HET NIET IS ! IK MOET ME TOCH AL ZO DIKWIJLS VOOR DE MENSEN SCHAMEN DOOR AL DIE STREKEN DIE HIJ VOORTDURENDE UITHAALT !

O, GELUKKIG, HET IS VADER NIET ! DAT IS EEN PAK VAN M'N HART ! MAAR WIE ZIT DAAR DAN ? DIE KEN IK TOCH ? OE ! ! DAT IS BUURMAN VOS ZOU HIJ MISSCHIEN DIE KIP GESTOLEN . . .

EE, DAT HIJ DAAR EEN KIP ZIT TE BRADEN ZEGT NOG HELEMAAL NIET DAT HIJ DIE GESTOLEN HEEFT. MAAR . . . WAT HEEFT HIJ DAAR NU AAN ZIJN VOETEN ? WAT EEN VREEMDE SCHOENEN HEEFT HIJ AAN ! DIE HEB IK NOOIT EERDER GEZIEN !

ZOUDEN HET SOMS NAMAAK-WOLFVOETEN ZIJN DIE HIJ OVER ZIJN EIGEN VOETEN HEEFT AANGETROKKEN. JA, DAT GELOOF IK VAST EN ZEKER !
SMAK!
SMAK!

WAT EEN GEMENE STREEK ! DAT LOOPT MAAR OP MIJN VADERS VOETEN EN STEELT KIPPEN, ZODAT MIJN VADER VAN DE DIEFSTAL WORDT BESCHULDIGD ! MAAR DAT GAAT NIET DOOR !

HA, DAAR KOMT VADER JUIST AAN DAT TREFT GOED!
STOP, VADER! WACHT EVEN OP MIJ!
(SLIK!) O, BEN JIJ HET MAAR, WOLFJE? IK DACHT...
IK DACHT DAT, U UIT VISSEN WAS HEEFT U ZICH BEDACHT?
JA... IK WAS HET WEL VAN PLAN, MAAR DE VISSEN WILDEN VANDAAG NIET GOED BIJTEN EN TOEN BEN IK MAAR WAT GAAN WANDELEN!
DE SHERIFF WIL DAT U DIRECT BIJ HEM KOMT VADER!
HOE... HOE KAN HIJ NU WETEN DAT..., IK BEDOEL, WAAROM? WAT WIL HIJ VAN MIJ?
ER IS BIJ MEVROUW HAAS EEN KIP GESTOLEN EN NU DENKT HIJ DAT IJ HET HEEFT GEDAAN! MAAR IK HEB DE WARE SCHULDIGE AL GEVONDEN. DIE ZIT IN DE OUDE WATERMOLEN LEKKER TE SMULLEN! HET IS BUURMAN VOS!
SPOEDIG DAARNA...
JE HEBT GELIJK, WOLFJE. DE GIPSAFDRUK DIE JIJ HEBT GEMAAKT PAST PRECIES OP DE VOETEN DIE BUURMAN VOS OVER ZIJN EIGEN VOETEN HEEFT AANGETROKKEN!
EN DIE ANDERE, DIE JE ZOJUIST VAN JE VADER HEBT GEMAAKT PAST HELEMAAL NIET! DAT IS WEL HET BESTE BEWIJS DAT BUURMAN VOS DE DADER IS!
PFFFF!
BAH!
DACHT IK 'T NIET?

KOM MAAR MEE, KNAAP, JIJ GAAT VOORLOPIG ACHTER DE TRALIES. EN JIJ MAG DAT ZOONTJE VAN JOU WEL DANKBAAR ZIJN, MIDAS. EEN HEEL SLIM KNAAPJE!
DIE SLIMHEID HEEFT HIJ VAN MIJ!

IK GA EENS KIJKEN OF DE VISJES EEN BEETJE BIJTEN WILLEN, WOLFJE!
EN IK GA NAAR DE DRIE BIGGETJES OM HUN MIJN DETECTIVE-SPEL TE LATEN ZIEN! TOT STRAKS, HOOR!

ENIGE TIJD LATER...
DAG, WOLFJE! DOE DE GROETEN AAN JE VADER EN ZEG HEM DAT IK HEM TEN ONRECHTE HEB VERDACHT!
HOE ZO, BUURMAN BEER?
BUURMAN BEER

JA, ZIE JE, IK MISTE VANMORGEN EEN KIP. IK ZOEKEN EN ZOEKEN MAAR NERGENS WAS HET BEESTJE TE VINDEN. IK KIJK OVERAL ROND EN WAT ZIE IK DAAR OP DE GROND? HET VOETSPOOR VAN EEN WOLF! NU, JE BEGRIJPT NATUURLIJK DAT IK...

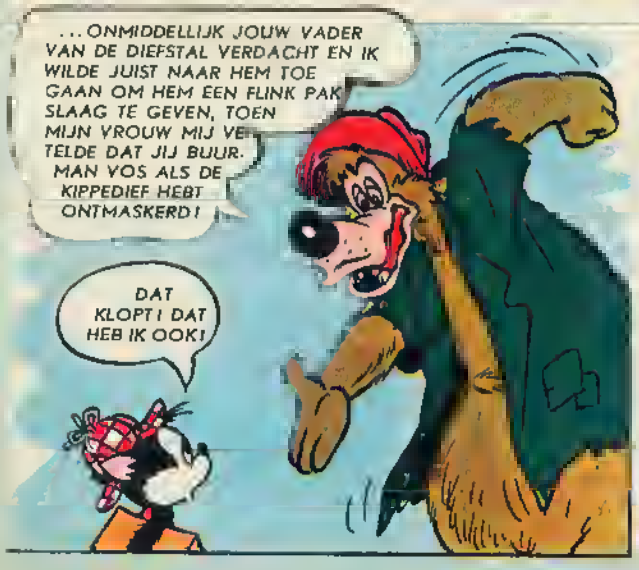
...ONMIDDELLIJK JOUW VADER VAN DE DIEFSTAL VERDACHT EN IK WILDE JUIST NAAR HEM TOE GAAN OM HEM EEN FLINK PAK SLAAG TE GEVEN, TOEN MIJN VROUW MIJ VERTELDE DAT JIJ BUURMAN VOS ALS DE KIPPEDIEF HEBT ONTMASKERD!
DAT KLOPT! DAT HEB IK OOK!

HOE BEN JE ER ACHTER GEKOMEN, DAT BUURMAN VOS DE DADER WAS, WOLFJE?
O, DAT WAS HEEL EENVOUDIG, BUURMAN BEER. IK HEB EEN GIPSAFDRUK GEMAAKT VAN ZIJN VOETSPOREN EN TOEN WAS 'T VERDER HEEL EENVOUDIG!

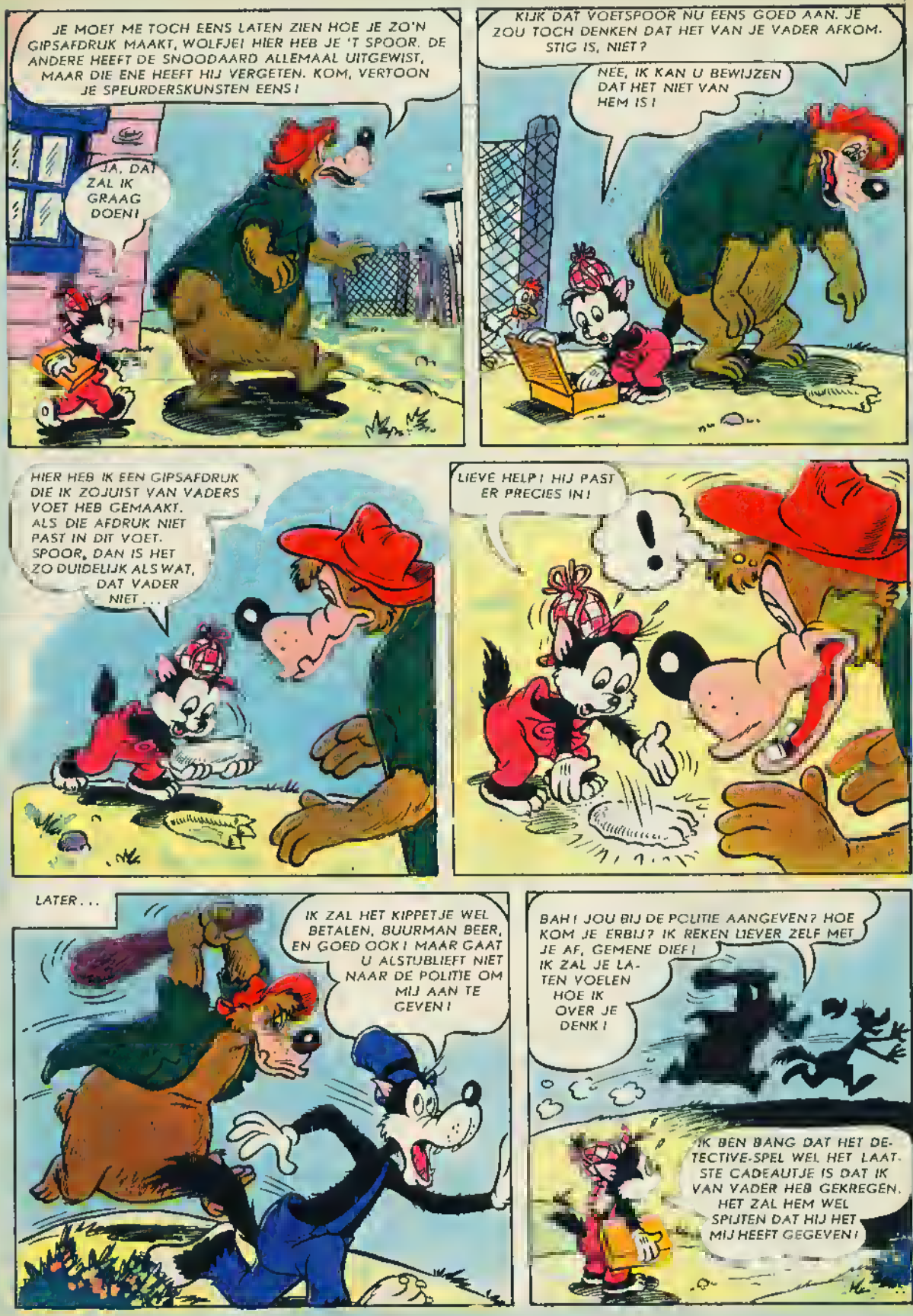
JE MOET ME TOCH EENS LATEN ZIEN HOE JE ZO'N GIPSAFDRUK MAAKT, WOLFJE! HIER HEB JE 'T SPOOR. DE ANDERE HEEFT DE SNOODAARD ALLEMAAL UITGEWIST, MAAR DIE ENE HEEFT HIJ VERGETEN. KOM, VERTOON JE SPEURDERSKUNSTEN EENS!
JA, DAT ZAL IK GRAAG DOEN!
KIJK DAT VOETSPOOR NU EENS GOED AAN. JE ZOU TOCH DENKEN DAT HET VAN JE VADER AFKOM. STIG IS, NIET?
NEE, IK KAN U BEWIJZEN DAT HET NIET VAN HEM IS!
HIER HEB IK EEN GIPSAFDRUK DIE IK ZOJUIST VAN VADERS VOET HEB GEMAAKT. ALS DIE AFDRUK NIET PAST IN DIT VOET-SPOOR, DAN IS HET ZO DUIDELIJK ALS WAT, DAT VADER NIET . . .
LIEVE HELP! HIJ PAST ER PRECIES IN!
!
LATER . . .
IK ZAL HET KIPPETJE WEL BETALEN, BUURMAN BEER, EN GOED OOK! MAAR GAAT U ALSTUBLIEFT NIET NAAR DE POLITIE OM MIJ AAN TE GEVEN!
BAH! JOU BIJ DE POLITIE AANGEVEN? HOE KOM JE ERBIJ? IK REKEN LIEVER ZELF MET JE AF, GEMENE DIEF! IK ZAL JE LATEN VOELEN HOE IK OVER JE DENK!
IK BEN BANG DAT HET DETECTIVE-SPEL WEL HET LAATSTE CADEAUTJE IS DAT IK VAN VADER HEB GEKREGEN. HET ZAL HEM WEL SPIJTEN DAT HIJ HET MIJ HEEFT GEGEVEN!

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

5

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS... BARBERIN, ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKENDE ITALIAANSE MUZIKANT, SIGNOR VITALIS... DAN KOMT DRISCOLL, EEN ENGELSMAN, RÉMI OPHALEN, MAAR HIJ IS AL VER WEG... IN EEN BOS WORDEN RÉMI, ZERBINO EN DOLCE AANGEVALLEN DOOR WOLVEN...

DAN OPEENS SPRINGEN DE BEESTEN OP HEN AF... ZERBINO EN DOLCE VERDEDIGEN ZICH WANHOPIG...

RÉMI VLUCHT, ZO SNEL HIJ KAN...

WEER TERUG IN HET KAMP...

HÉ! WAAR IS JOLI-COEUR?

HIJ IS VERDWENEN! HIJ IS BANG GEWORDEN VAN HET GEHUIL VAN DE WOLVEN! KON CAPI NU MAAR SPREKEN...

ZOEK HEM, CAPI!

JOLI-COEUR!!

HUN ZOEKEN IS TEVERGEEFS... ZIJ BESLUITEN DE DAGERAAD AF TE WACHTEN...

MENE DAAR DIE T

HET ARME BEEST IS KOUD EN ZIEK.

WE ZULLEN METEEN NAAR HET DICHTSTBIJ-ZIJNDE DORP GAAN, DAAR KRIJG JE WARME MELK!

VITALIS BRENGT JOLI-COEUR NAAR EEN NABIJE HERBERG.

MENEER VITALIS IS OP ZOEK NAAR EEN DOKTER! DIE ZAL JE GAUW BETER MAKEN, LET MAAR EENS OP, IS 'T NIET CAPI?

ALS DE DOKTER DE KAMER BINNEN-KOMT...

WAT?! DAT IS EEN BEEST! EEN AAP!

VÓÓR DE DEUR PROBEERT VITALIS TEVERGEEFS PUBLIEK AAN TE TREKKEN...

WAT CAPI OOK DOET, ER KOMT TE WEINIG GELD BINNEN!

OP ZIJN KAMER H DE HARP VAN RÉM VAN VITALIS, EN H BED UIT EN BEGINT MOEITE AAN TE KL

Naar het bij de uitgeverij V. A. Krameis, Den Haag, verschenen kinderboek: *Alleen op de Wereld.*

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast zonder hun ouders in de tuin gaan kamperen. Op een avond zien zij een man met een zak over zijn schouders door de tuin sluipen. Die nacht gaat John op onderzoek uit. Hij komt in een kamer terecht waar grote dozen staan en daarna wordt hij door de huisbewaarder en zijn vrouw in een hok geduwd, omdat hij zich bemoeit met zaken die hem niets aangaan. Daar ontdekt hij een geheime gang die in de grote schuur uitkomt. De volgende dag zijn de huisbewaarder en zijn vrouw verdwenen, maar als de kinderen gaan zwemmen zien zij hen tussen de rotsen...

NADAT de kinderen weer terug waren in het kamp, kwam er een jongen van de boerderij met een boodschap van mevrouw Grundel. Als ze zin hadden, konden Alison, Gordon en John met haar meegaan naar het haverveld.

„Dat moeten jullie zeker doen, jongens!" zei de jongen, die Peter heette. „Daar zitten honderden konijnen en je moet ze eens zien lopen als het haver wordt gemaald!"

„Dat wil ik zien!" riep John en hij liep meteen al naar de boerderij toe.

„John, kom terug!" riep Alison hem achterna. „Je moet eerst meehelpen om de boel op te ruimen."

Met tegenzin kwam de jongen terug.

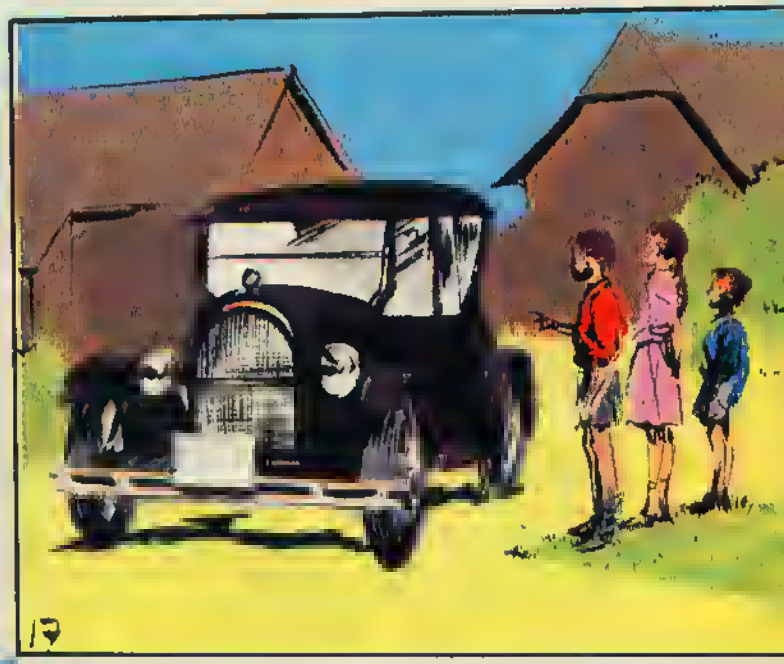

„Wat? Kan dat ding echt nog rijden?" vroeg John stomverbaasd.

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

Maar even later had hij alweer de grootste praatjes. „Ik wou dat ik een geweer had," zei hij. „Dan zouden we vanavond lekker eten!"

„Nou, ik ben maar blij dat je er geen hebt," zei Gordon. „Zoals je nu bent, ben je al gevaarlijk genoeg."

Even later hoorden zij mevrouw Grundel roepen. Zo vlug zij konden liepen zij naar de boerderij, waar zij de boerin in een ouderwetse auto op hen vonden wachten.

„Kan dat ding nog rijden?" vroeg John verbaasd, terwijl hij het van alle kanten bekeek.

„O, hoe durf je zo onbeleefd te zijn!" riep Alison verschrikt uit en tegen de boerin zei ze: „Het spijt me echt dat mijn broertje...."

Maar deze viel haar lachend in de rede. „Dat is nog niets vergeleken met wat mijn man altijd over deze auto zegt. Maar dat kan me allemaal niets schelen. Omdat hij zo hoog is, kan ik gemakkelijk over de heggen zien wat het werkvolk uitvoert, zonder dat ik uit hoef te stappen."

Ik wil wedden dat iedereen altijd hard aan het werk is als u in de buurt bent," merkte Gordon lachend op.

„Ja, dat is meestal het geval," zei de boerin.

„Dat kan ik me indenken, deze auto maakt zoveel lawaai dat ze u al van ver kunnen horen aankomen."

De boerin lachte zodat de tranen over haar wangen liepen. „Daar kon je best eens gelijk in hebben," zei ze. „Daar heb ik eigenlijk nog nooit aan gedacht."

De kinderen stapten in en daar gingen ze. Eerlijk gezegd kon de boerin niet zo erg goed rijden, want met een ruk schoot de auto vooruit. „Houd je goed vast, hoor," riep zij boven het lawaai van de motor uit. „Met starten heb ik altijd nog een beetje moeite en verder is de weg nogal hobbelig. Ik zou het niet leuk vinden als ik onderweg een van jullie zou verliezen."

De kinderen hielden zich dus goed vast en daarna zei een tijdlang niemand iets. Daarvoor was het lawaai te groot. Maar nadat zij een minuut of tien hadden gereden kon John niet nalaten naar de boerin te schreeuwen: „Hebt u wel eens in de botsautootjes gezeten?"

„In de botsautootjes?" riep zij terug. „Ja, maar dat is al heel lang geleden. Waarom?"

„Dit vind ik veel leuker!"

„Is dat bedoeld als een compliment?" vroeg de boerin, en keek hem vrolijk aan.

Na nog vijf minuten van hotsen en botsen, bereikten zij het haverveld. Nauwelijks stond de auto stil, of John en Gordon sprongen uit de auto en renden naar de boer toe. „We komen u helpen," riep Gordon hem al toe.

„Dat is fijn. Kom maar mee, dan zal ik jullie laten zien hoe je het haver in schoven moet zetten."

Even later waren de jongens hard aan het werk, terwijl All-

son mevrouw Grundel hielp met het klaarzetten van de thee. Het duurde niet lang of John keek met een pijnlijk gezicht naar zijn handen.
„Wat mankeert eraan, jongen?" vroeg de boer.
„Ik geloof dat uw haver vol brandnetels zit."
„Ach, dat valt wel mee, hoor."
„Moet u mijn handen dan maar eens zien," zei John, die op zijn teentjes was getrapt omdat de boer zo weinig met hem meeleefde. „Ze zijn helemaal rood en ze jeuken verschrikkelijk."
„Ja, dat verbaast me niets," zei de boer. „Maar daar wen je wel aan. Kijk maar eens naar mijn handen, ik heb geen last meer van die jingen."
Gordons handen deden ook pijn, maar hij was niet van plan daar iets van te laten merken. De broertjes werkten dus verder en deden hun best om die stekelige dingen zoveel mogelijk te vermijden.
Het was een opluchting toen zij mevrouw Grundel hoorden roepen dat de thee klaar was. Nog voor de anderen waren zij bij haar en wat smaakte dat heerlijk. Ook de lekkere boterhammen die de boerin had meegebracht, gingen erin als koek.
„Ik wil later ook boer worden," zei John, terwijl hij zijn hand uitstak naar weer een boterham. „Dit leven bevalt me best, hoor!"
„En de brandnetels dan?" vroeg de boer. „Ben je die dan nu al vergeten?"
„Daar wen je aan, dat hebt u zelf gezegd."
„Voordat je nu een definitief besluit neemt, moet je me eerst van de winter maar eens komen helpen met het plukken van de kokosnoten," zei de boer met zo'n ernstig gezicht, dat de jongen er bijna was ingevlogen. Maar nadat hij even had nagedacht, lachte hij en zei: „Ik loop er toch niet in, hoor. Er kunnen hier immers geen kokospalmen groeien!"

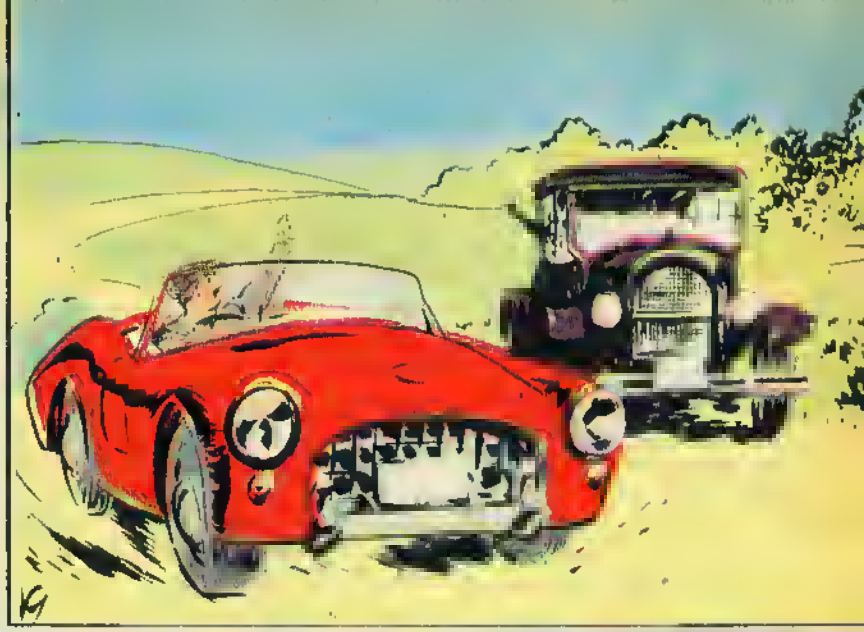

Vlakbij de boerderij werden zij ingehaald door een lange, lage sportauto.

„Heb je al veel konijnen in de haver gezien?" vroeg de boerin.
De boer knikte. „Ja, er zitten er heel wat, en hoe dichter we bij het midden van het veld komen, hoe meer we er te zien krijgen."
„Gaat u er een stel vangen?" vroeg Gordon.
„Mag ik proberen of ik het ook kan?" Half dansend van ongeduld stond John voor de boer. Deze knikte. „Ga je gang maar, maar ik denk niet dat het je zal lukken. Die beesten zijn watervlug!" Maar John liet zich daardoor niet afschrikken. Vastbesloten met een konijntje terug te komen, stapte hij naar het midden van het veld, waar nog een lamelijk grote hoeveelheid haver overeind stond. Met een stok sloeg hij tegen de halmen en onmiddellijk daarna hoorde hij geritsel en wel tien konijnen stoven het veld op. Het gebeurde allemaal zo vlug, dat ze hem al voorbij waren, voordat hij ook maar een poging kon doen om er een te pakken.
„Dit is niet de juiste methode," dacht John. Daarom deed hij een paar passen achteruit en gooide een steen in de halmen. Weer kwamen er een paar konijnen te voorschijn. Eén scheen te aarzelen, alsof het niet goed wist welke kant het op moest gaan en liep daarna recht op John af.
„Jou zal ik hebben!" riep deze uit en dook op het konijn af, maar vlak voordat hij bij het dier was, huppelde dit pijlsnel een andere kant op, zodat John nogal hard met de grond in aanraking kwam.
Maar daar trok hij zich niets van aan. Onmiddellijk was hij weer op de been en goolde nog eens een steen in de haver. Weer gebeurde er hetzelfde als de vorige keer. Nu werd hij kwaad. Steeds meer stenen kwamen er in de haver terecht en nog steeds liepen er van alle kanten konijntjes uit, maar John was niet in staat er een te pakken, daarvoor waren ze hem te vlug af. Allson en Gordon, de boer en de boerin en het werkvolk keken vanaf een afstand naar de malle sprongen die de jongen maakte en hadden de grootste pret. „Haha!" lachte de boer. „Moet je hem nu eens zien! Hup, John! Vlugger, jongen! Zo lukt het je nooit! Probeer het eens met een worteltje!"
Ook de anderen riepen de ene goede raadgeving na de andere, maar John hoorde daar niets van, daarvoor had hij het veel te druk.
Toen hij echter op een gegeven moment moe werd en even ging zitten om uit te rusten, hoorde hij hen lachen. Dat nam hij niet en daarom stond hij meteen op en dook zo de halmen in. Even voelde hij iets zachts in zijn handen, maar het konijntje wist zich los te werken en verdween. John die nu toch wel echt moe was, bleef even languit liggen. Tot zijn verbazing was het net alsof de grond onder zijn buik bewoog en toen hij voorzichtig met zijn hand voelde wat dat te betekenen had, merkte hij tot zijn grote blijdschap dat hij boven op een konijntje lag. Hij pakte het dier stevig in zijn armen en zo vlug hij kon liep hij naar de boer en de boerin toe terwijl hij opgewonden riep:

„Ha!" riep John uit en dook moedig op het konijn af.

„Ik heb er een gevangen! Kijk maar, ik heb een konijn gevangen!' '

Maar mijnheer en mevrouw Grundel konden geen woord uitbrengen, zo hard stonden zij te lachen. De tranen liepen over hun wangen. „Nou, nou," bracht de boer er eindelijk met moeite uit. „Ik heb nog nooit iemand op zo'n grappige manier 'n konijn zien vangen."

„Hebt u misschien een kist voor me, waarvan ik een hok kan maken?" vroeg John aan de boerin.

„Ja, die heb ik wel, maar het is heel moeilijk om een wild konijn in een hok in leven te houden. Als ik jou was zou ik hem maar weer laten lopen."

Dat deed John toen maar, hoewel hij maar met moeite van zijn vangst kon scheiden.

Nadat de laatste haver was gemaaid, stapten de kinderen weer met de boerin in haar auto en gingen naar huis toe. Toen zij vlakbij de boerderij waren, werden zij ingehaald door een lange, lage sportauto, die heel hard toeterde. De wagen minderde vaart en stopte en ook de boerin stopte.

„Dit is majoor Markins," zei zij, „en hij woont aan de andere kant naast jullie."

De majoor was uit zijn auto gestapt en begroette hen vriendelijk. „Dag mevrouw Grundel, wat hebt u opeens een grote familie gekregen."

„Goedenavond majoor. Dit zijn de kinderen van de nieuwe eigenaar van „Het Meeuwennest": Alison, Gordon en John Douglas."

„Fijn dat het huis weer bewoond gaat worden. Zeg, kamperen jullie daar misschien in de tuin? Ik zag tenminste een paar tenten staan."

„Ja," zei Alison. „Wij kamperen daar net zo lang tot vader en moeder komen en dan gaan we in het huis wonen."

„Nou, dan zullen jullie het wel naar je zin hebben. Mag ik het kamp eens komen bekijken? En mag ik dan meteen bij jullie een hapje mee eten?"

„Natuurlijk, dat vinden we zelfs erg gezellig. Maar we kunnen U niet een echt diner voorzetten, want eerlijk gezegd kook ik nog niet zo goed."

„O, dat geeft niets, hoor. Ik vind boterhammen ook heerlijk." — „Wanneer wilt u komen? Morgen?"

„Graag, dan zie je me om een uur of zeven verschijnen. Maak maar een heleboel brood klaar, 's avonds rammel ik altijd van de honger!' '

„Dat zal ik doen." beloofde het meisje lachend.

De majoor stapte weer in zijn auto en even later was hij niet meer te zien, alleen zag de weg helemaal grijs van het stof dat hij achter zich had doen opwaaien.

„De majoor is een heel aardige man," vertelde de boerin. „Maar hij rijdt altijd verschrikkelijk hard. Vandaag of morgen krijgt hij nog eens een ongeluk."

„Rijdt hij echt zo hard?" vroeg John met stralende ogen. „Nou, dan hoop ik dat ik eens met hem mag meegaan, want dat vind ik toch zo fijn! Vader rijdt nooit harder dan zeventig, ook niet op de grote weg als er bijna geen verkeer is en dat vind ik maar een slakkegangetje."

„Ik vind dat je vader groot gelijk heeft," zei de boerin. „Het is toch niet nodig om er altijd zo'n vaart achter te zetten." Toen zij op de boerderij aankwamen, namen zij afscheid van de vriendelijke boerin. „Als u volgend jaar weer haver gaat maaien, mogen wij dan weer mee?" vroeg John. „En dan hoop ik dat er weer zoveel konijnen zullen zitten en dan ga ik er weer een vangen!"

„Ik hoop dat je dat dan weer zal lukken," zei de boerin. „Ik heb nog zelden zo in mijn leven gelachen." Maar toen werd haar gezicht ernstig. „Zul je vannacht in je tent blijven en slapen?" vroeg zij. „Een volgende keer kon je wel eens minder geluk hebben!"

Daarna gingen de drie terug naar het kamp en nu voelden ze eigenlijk pas hoe moe ze waren. John at een boterham, dronk een glas melk en ging zijn tent in, terwijl Alison en Gordon nog even buiten bleven praten. Toen hij zijn slaapzak klaar maakte, viel zijn oog op een stukje papier, dat aan een van de tentpalen hing. Hij ging ermee naar buiten, waar hij meer licht had om te lezen. In grote, maar onduidelijke letters stond erop: **„Bemoei je met je eigen zaken!"**

„Dat is me ook wat! Moet je zien wat er aan een tentpaal hing!" zei hij opgewonden.

„Een heel gezonde raad," zei Gordon, nadat hij het briefje had gelezen. „Als ik jou was ging ik nu maar naar bed en vergat alles wat je meemaakte. Morgen schrijf ik naar vader en dan vertel ik hem wat er hier allemaal gebeurt." Daarna gingen Alison en Gordon ook naar bed, maar Alison kon de slaap niet vatten. Ze lag maar steeds te denken aan wat John was overkomen en op het laatst kreeg zij het zo warm, dat ze opstond en voor haar tent ging zitten. Dat deed haar goed. Na een tijdje voelde ze zich rustiger worden. „Nu ga ik nog even een beetje water drinken," dacht ze, „en dan naar bed."

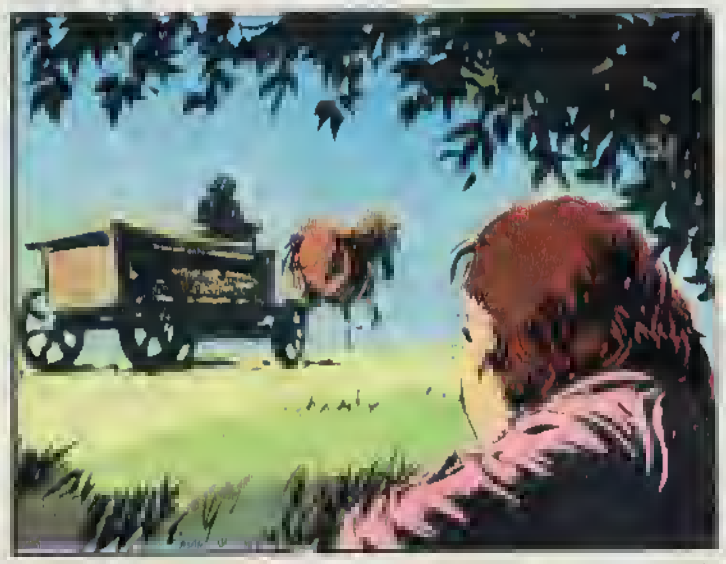

Even later zag Alison een paard en wagen wegrijden van het huis.

Zij deed dus een paar gymschoenen aan en ging naar de bron. Het water smaakte heerlijk en was lekker koel en weer helemaal opgeknapt liep ze naar haar tent.

Wat was het rustig buiten. In de verte hoorde ze wel een hond blaffen, maar verder was het volkomen stil. Maar wat was dat? Opeens hoorde ze een geluid. Alison stond stil om nog beter te kunnen luisteren. Ze had er geen idee van waar het geluid vandaan kwam of wat de oorzaak er van was. Nu hoorde ze het weer, het was een doffe klap, alsof er een zwaar voorwerp van een grote hoogte op de grond viel. En Alison wist nu ook waar het vandaan kwam: uit de richting van het terras. Aandachtig keek ze die kant uit en even later zag ze twee lichtpuntjes bij de heg.

„Dat zijn lantaarns!" dacht ze en ze liep meteen naar de tent van haar broers, om Gordon te roepen. Maar na even nagedacht te hebben, besloot zij dat toch maar niet te doen. Het was altijd een hele toer om Gordon wakker te krijgen en als haar dat lukte, zou John ook zeker wakker zijn en mee willen gaan. En Alison vond dat John genoeg avonturen had beleefd. Er zat dus maar één ding op: zij zou alleen gaan kijken wat er aan de hand was, en ze zou er wel voor zorgen dat zij niet werd gezien. Ze deed een jas aan en sloop voorzichtig naar de plaats waar zij het licht had gezien. Zij hoorde een mannenstem zeggen: „Zo is hij wel vol genoeg, laat hem maar vertrekken." Even later zag zij een paard en wagen vertrekken. Wat zou er in die kar liggen? De kisten uit het geheime kamertje? Alison wist het niet. Eén ding wist zij zeker het was de stem van majoor Markins geweest, die zij had gehoord!

Wat zou de majoor nu midden in de nacht bij „Het Meeuwennest" moeten doen? Zorg dat je „Donald Duck" van volgende week in handen krijgt, want onze vrienden maken nog geheimzinniger dingen mee!

Beetjes en Beetjes van Donald Duck

SCHOUDERS RECHT!

Als pappa's costuum naar de stomerij gaat, naai dan met een aantal grote rijgsteken even de beide schoudervullingen van het jasje aan de stof vast. Dit kleine werkje

voorkomt dat de vullingen door de bewerking van het chemisch reinigen van hun plaats worden geduwd. Als het pak thuiskomt en je hebt de rijgsteken er uitgehaald dan zul je zien dat de schoudervullingen keurig op hun plaats zijn gebleven, zodat vader niet met rare, afgezakte schouders hoeft rond te lopen.

VLIEGTUIG KNUTSELEN

Mijnheer Hoeflen in West-Duitsland heeft altijd van vliegtuig knutselen gehouden. Eerst kocht hij een bouwdoos om er een vliegtuig op kleine schaal van te maken. Toen zette hij een miniatuur zweefvliegtuig in elkaar. Vervolgens bouwde hij een klein modelvliegtuig met een echte motor er in. Ten slotte besloot hij een vliegtuig te gaan maken, waar hij zelf in kon. Vijf jaar ijverig werken gaven tot resultaat dat hij kort geleden met zijn eigen maaksel het luchtruim in kon gaan. De propellor van de machine werd aangedreven door een motor van een oude volkswagen. Knap gedaan, mijnheer Hoeflen!

DONALD DUCK
Een vrolijk weekblad.

Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

PREI-FLAPPEN

Als je van een gebakken ei houdt (en wie houdt daar nu niet van?) kun je jezelf met een stukje prei, wat kruiden en een sneetje witbrood op een koninklijk „twaalfuurtje" trakteren.
Een rauw ei doe je met wat kerrie en zout in een schaaltje of beker en je klutst alles flink door elkaar. Intussen zorg je er voor dat er wat boter in de koekepan langzaam warm wordt. Laat nu het ei-mengsel voorzichtig in de pan glijden en bak het ei aan beide kanten. Zorg er voor dat er geen harde korstjes aan komen. De vlam onder de pan moet dus steeds laag blijven.
Terwijl het ei bakt, snij je van een stukje gewassen prei heel dunne reepjes. Als het ei gebakken is, leg je deze preisnippers er midden op en je slaat het ei ten slotte dubbel.
Laat de preiflappen niet koud worden. Warm, „zo uit de pan", op een witte boterham smaken ze het lekkerst.

MAAK ZELF EEN KWARTETSPEL

Voor een kwartetspel heb je 12 × 4 = 48 kaarten nodig. Je maakt ze van wit karton op het formaat van gewone speelkaarten. De vier hoeken van iedere kaart rond je iets af. Verdeel de kaarten in groepen van vier stoks. Elke groep geef je een bepaalde verzamelnaam, bijvoorbeeld: sterrekunde, verkeerswezen, muziek of timmergereedschap.
Voor de groep sterrekunde neem je:

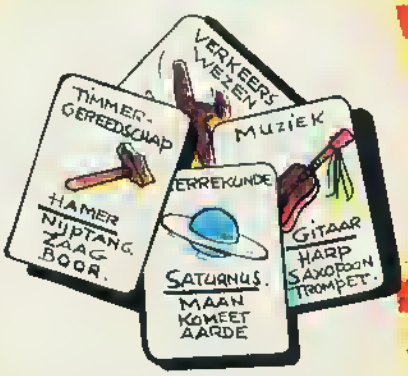

een halve maan, Saturnus (de planeet met de ring), een komeet en de aardbol. Op de vier kaarten van de groep Verkeerswezen teken je een auto, een trein, een vliegtuig en een schip. Voor muziek neem je een gitaar, een harp, een saxofoon, en een trompet.
Timmergereedschap bestaat bijvoorbeeld uit: een hamer, een nijptang, een zaag en een boor. Gebruik voor het kleuren van de tekeningen frisse tinten, zodat je zelfgemaakte kwartetspel er fleurig en gezellig uitziet. En dan maar fijn kwartetten met je broertjes, zusjes of vriendjes. Je zult zien dat het spel je goed van pas komt, nu de avonden weer langer gaan worden.

WINTERVOORRAAD

De herfst is gekomen,
Ik stop nu mijn hol
Met nootjes en eikeltjes
Helemaal vol.

Als 't dan deze winter
Weer vriest dat het kraakt,
Dan kook ik er soep van
Die iedereen smaakt.

Ik nodig konijnjes
En pluimstaarten uit,
Ook egeltje Joggle,
Al is 't een schavuit!

Maar nu ga ik verder,
Mijn mandje moet vol,
Straks breng ik de voorraad
Weer vlug naar mijn hol.

WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
JIPPIEJEE! WAT HEB IK EEN GOEDE ZIN! HET IS EEN FIJNE DAG OM SPELLETJES TE DOEN, BABBEL!
JUM, JUM . . . EH . . . (GEEUW) EH . . . JA . . . JA!
LATEN WE EEN BEETJE GAAN BALLEN MET DIE EIKEL, DA'S WAT LEUK!
Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z
DAAR KOMT IE, BABBEL, VANG!
Z-Z-Z-Z-Z
KONK!
Z-Z-Z-Z
WAT?!
BOM!
HEE, DOE NIET ZO SLOOM! WAT IS ER AAN DE HAND?
HM? (SNUF! SNURK) EH... HAND?
IK WAS NOG AAN 'T SLAPEN!
HOE KUN JE NU BLIJVEN SLAPEN OP ZO'N MOOIE DAG?

WEET IK NIET, IK KAN M'N OGEN NIET OPEN HOUDEN.
MAAR JE MOET GAUW WAKKER WORDEN EN MET ME GAAN SPELEN! GOED BEGREPEN?
JA HOOR, BEGR... Z-Z-Z-Z!

MOOI ZO! DAN GAAN WE NU SCHUILHOKJE SPELEN! IK DOE M'N OGEN DICHT EN JIJ VERSTOPT JE!
JUM... JUM... JA... GOED!

1-2-3-4-5-6-7-8-9-10! I-I-I-IK KOM!
Z-Z-Z-Z-Z

BEN JE KLAAR OF NIET?
Z-Z-Z-Z-Z
ZOEF!

WORD WAKKER! WORD WAKKER!
EH...? HEB JE ME AL GEVONDEN?

NATUURLIJK! DOMMERD! JE HAD JE NIET EENS VERSTOPT!
OH? Z-Z-Z-Z-Z

HM! OMDAT JE MIJN BESTE VRIENDJE BENT, ZAL IK JE HELPEN! WEET JE WAT IK DOE?
Z-Z-Z-Z-NEE-WAT? Z-Z-Z

IK ZAL JOU GOED WAKKER MAKEN, ZODAT JE MET ME KUNT SPELEN!
SMMM-FFF-MMMT Z-Z-Z-Z

WE GAAN EEN PARTIJTJE RENNEN DOOR HET BOS, DAAR WORD JE WAKKER VAN!
Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z
BEN JE AL WAKKER, BABBEL? OF NIET?
BABBEL!
Z-Z-Z-Z-Z-Z
LIEVE HELP!
BONK!
HIJ HEEFT MEER NODIG DAN EEN HARDLOOPWEDSTRIJD DOOR HET BOS! IK ZAL HEM EENS EEN OPFRISSERTJE GEVEN IN DE RIVIER!
Z-Z-Z-Z-Z-Z
HIER, BABBELTJE, DAT ZAL JE GOED DOEN!
PLONS!
HELP! HIJ BLIJFT DOORSLAPEN ONDER WATER!
Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z-Z
IK MOET DAT DOMME VRIENDJE VAN MIJ VLUG REDDEN! (BLOB!)

BABBEL! WORD WAKKER! IK BEN 'T!
EH? (SNURK) HM? (SNUF!) OH? BEN JIJ 'T? DAG... Z-Z-Z-Z
OEI! DE RIVIER DRIJFT ONS STROOM-AFWAARTS! LIEVE HELPIE!
RIVIER? DROMMEL-TJES! NU ZITTEN WE IN DE MOEILIJKHEDEN!
OEI! WE GAAN STEEDS VLUGGER! PAS OP VOOR DE KEIEN!
BONK!
AU!
OOOH! WE DRIJVEN IN DE WATERVAL!
VLUG! GRIJP DIE TAK!
HELP!
KNAP!
DIE TAK WAS VEEL TE DUN VOOR ONZE DIKKE LIJFJES!
OEOEOE!!!
DEZE KEER IS HET WEL VOOR-GOED MET ONS AFGE-LOPEN, HOOR! BRR!
BLUB-BLUB!
PLOP-PLOP!
PLONS!

O, WAT EEN GELUKJE! DIE TAK BRENGT ONS RECHT NAAR DE OEVER! WE ZIJN GERED! HOERAAA!
DAT IS BOFFEN
POEH! IK BEN HELEMAAL UITGEPUT! IK GELOOF DAT IK MAAR EENS EEN UURTJE LEKKER GA SLAPEN, ZEG!
GOED PLANNETJE!
GRRRRRRRR! Z-Z-Z-Z-Z-Z
HEE, KNABBEL, WORD WAKKER!
EH? WAT IS ER AAN DE HAND?
TIK! TIK!
JE KUNT NU TOCH NIET GAAN SLAPEN!
WAAROM NIET?
OMDAT IK KLAAR WAKKER BEN EN NIET KAN SLAPEN! KOM, GA MEE FIJN SPELEN!
WAT NU?
WEES MAAR NIET BANG DAT JE NIET IN SLAAP ZULT KOMEN! ALS IK JE TE PAKKEN KRIJG WORD JE VOORLOPIG NIET MEER WAKKER!
OOOH, WAT BEN JIJ GAUW UIT JE HUMEUR, KNABBEL!

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Dat radium uiterst langzaam overging in lood en helium, verschaft de mens voor het eerst een nauwkeurige manier om de ouderdom van de aarde te berekenen. Vroeger had men dit al op verscheidene manieren geprobeerd, bijvoorbeeld door na te gaan met welke snelheid de gebergten verweren en de dalen worden opgevuld met klei. Of door de hoeveelheid zout van de wereldzeeën te delen door de hoeveelheid zout, die de rivieren jaarlijks in zee brengen. Maar omdat de verwering en het zouttransport sterk afhankelijk zijn van het klimaat, waren deze berekeningen erg onbetrouwbaar.

De omzetting van radium in hellum en lood wordt beslist niet beïnvloed door het klimaat. Bovendien bleek dat het radium zelf was ontstaan door het wegspringen van splinters uit de atoomkernen van het metaal uranium. Men kon precies uitrekenen hoeveel lood en hoeveel helium in een miljoen jaren uit een gram uranium werden gevormd. Door nu na te gaan hoeveel lood, helium en uranium zich in de oudste, uraniumhoudende gesteenten bevonden, kon men nauwkeurig de ouderdom van die gesteenten bepalen. Het resultaat van een groot aantal van dergelijke onderzoekingen kent de aarde een ouderdom van ongeveer 3000 miljoen jaren toe. Het oudste leven, waarvan wij sporen hebben gevonden, is van ongeveer 500 miljoen jaren geleden. Sinds 75 miljoen jaren zijn er zoogdieren. Pas in het laatste miljoen jaren deed het wezen zijn intrede, dat door zijn vernuft de ganse aardbol — de landen, de zeeën en het luchtruim — zou overheersen: de mens.

PAPIER IS STERKER DAN JE DENKT

Van een doodgewoon velletje papier, bijv. briefpapier of papier uit een schrift, kun je een pilaar maken die een gewicht van verscheidene kilo's kan dragen — hoe ongelooflijk dit ook moge klinken. Rol het papier op tot een rolletje van ongeveer 4 centimeter dikte, leg op je papieren zuil een zwaar boek — oppassen dat de zaak niet omvalt — en nog een boek en nog één....

Tot je verbazing zul je dan merken hoe sterk je velletje briefpapier is geworden, want opgerold draagt het met gemak een gewicht van verscheidene kilo's. Ga je door met er boeken op te stapelen, dan komt het moment dat de zuil bezwijkt. Let eens op de heel eigenaardige kreukels, die dan in het papier ontstaan.

HOE WERKT DE RADIO?

De radio is een nogal geheimzinnig geval, hè? Iemand die honderden of duizenden kilometers van ons vandaan is, praat of zingt en zonder dat er een draadverbinding tussen hem en ons is, horen we hem. Hoe gaat dat?

De luchttrillingen, door zijn stemgeluid veroorzaakt, worden door de microfoon omgezet in elektrische trillingen. Door elektronenbuizen (radiolampen) worden die krachtig versterkt. Deze trillingen zijn te langzaam om te worden uitgezonden. Daarom worden ze bovenop uiterst snel opeenvolgende trillingen geplant — bij de 298 meter zender in Lopik ruim één miljoen trillingen per seconde — die wel kunnen worden uitgezonden. Die uiterst snelle trillingen worden door het uitzenden via de antenne radiogolven, die de in elektriciteit omgezette geluidstrillingen met zich meedragen en daarom *draaggolf* worden genoemd. Ja, die draaggolf dráágt de elektrisch geworden geluidstrillingen van de zend-antenne naar de antenne op ons huis, zoals een paard op zijn rug een ruiter naar diens plaats van bestemming brengt. Daar aangekomen, moet de ruiter weer van zijn paard af. Dat gebeurt ook in een radio-ontvangtoestel. De ontvangen radiogolfjes, die door de antenne in elektrische trillinkjes zijn omgezet, worden in de radio-ontvanger versterkt en daarna worden de uiterst snelle trillingen van de draaggolf met de daarop geplante langzame trillingen van het geluid weer van elkaar gescheiden, die langzamere trillinkjes worden versterkt en gevoerd naar een luidspreker en het wonder heeft zich voltrokken: de trillende papieren kegel in de luidspreker veroorzaakt dezelfde geluidstrillingen als die, welke in de microfoon van de zender door de spreker of zanger zijn voortgebracht. En dus horen we die spreker of zanger alsof hij niet heel ver weg, maar vlak bij ons was!

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

ONDANKS DE WAARSCHUWINGEN VAN DE DIEF VAN DAGBAD, EEN MARSKRAMER, WILDE HEER BOMMEL EEN VLIEGENDE LOPER TERUGBRENGEN AAN TOVENAAR OLAF. DEZE HEEFT HEER BOMMEL GEVANGEN GENOMEN IN ZIJN PALEIS. TOM POES EN DE MARSKRAMER HEBBEN ZICH INGESMEERD MET ONZICHTBAARMAKENDE OLIE, WAARDOOR ZIJ ALLEEN HUN SCHADUWEN TE ZIEN ZIJN, EN ZO DRONGEN ZE HET PALEIS BINNEN . . . . .

WIE HEEFT HET GEWAAGD OM MIJ, OLAF DE TOVENAAR, EEN SCHOP TE GEVEN? SPREEK OP!

MARSCHALLAH! VAAS VLIEGT!

TOVERIJ!

. . . WAAR TOM POES DE TOVENAAR JUIST OP TIJD EEN FLINKE SCHOP GAF . . .

EN DIT KRIJGT GE VAN MIJ, O GROTE TOVENAAR!

DE ONZICHTBARE DIEF VAN DAGBAD HAD EEN VAAS GEGREPEN EN LIET DIT GOED DOORBAKKEN AARDEWERK MET EEN HOLLE SLAG OP HET HOOFD VAN DE TOVENAAR NEERKOMEN.

NU NOG DIE TWEE.

SCHADUWEN PRATEN!

HELP!

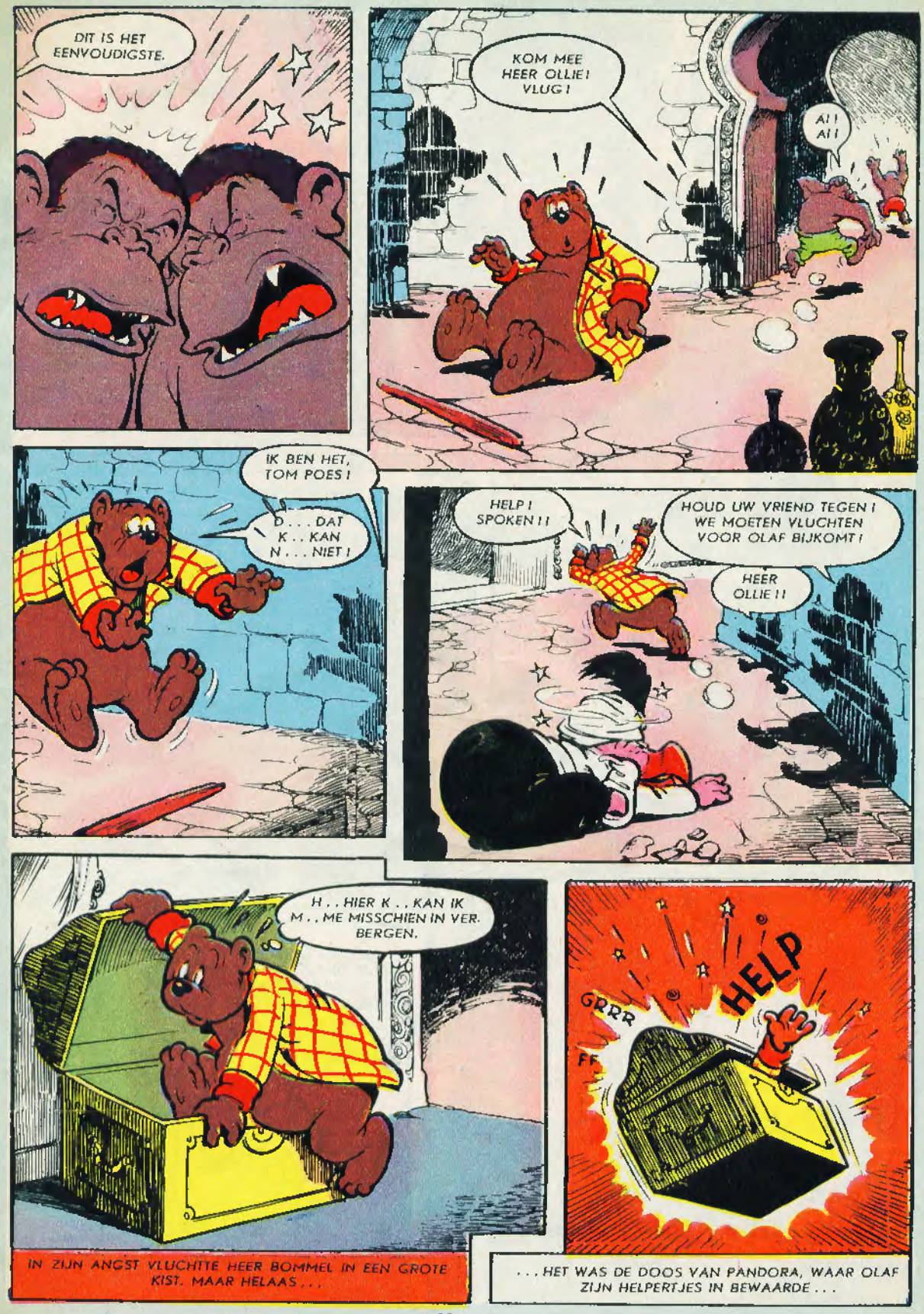
DIT IS HET EENVOUDIGSTE.
KOM MEE HEER OLLIE! VLUG!
AI! AI!
IK BEN HET, TOM POES!
D . . . DAT K . . KAN N . . . NIET!
HELP! SPOKEN!!
HOUD UW VRIEND TEGEN! WE MOETEN VLUCHTEN VOOR OLAF BIJKOMT!
HEER OLLIE!!
H . . HIER K . . KAN IK M . . ME MISSCHIEN IN VER. BERGEN.
GRRR
HELP
FF
IN ZIJN ANGST VLUCHTTE HEER BOMMEL IN EEN GROTE KIST. MAAR HELAAS . . .
. . . HET WAS DE DOOS VAN PANDORA, WAAR OLAF ZIJN HELPERTJES IN BEWAARDE . . .

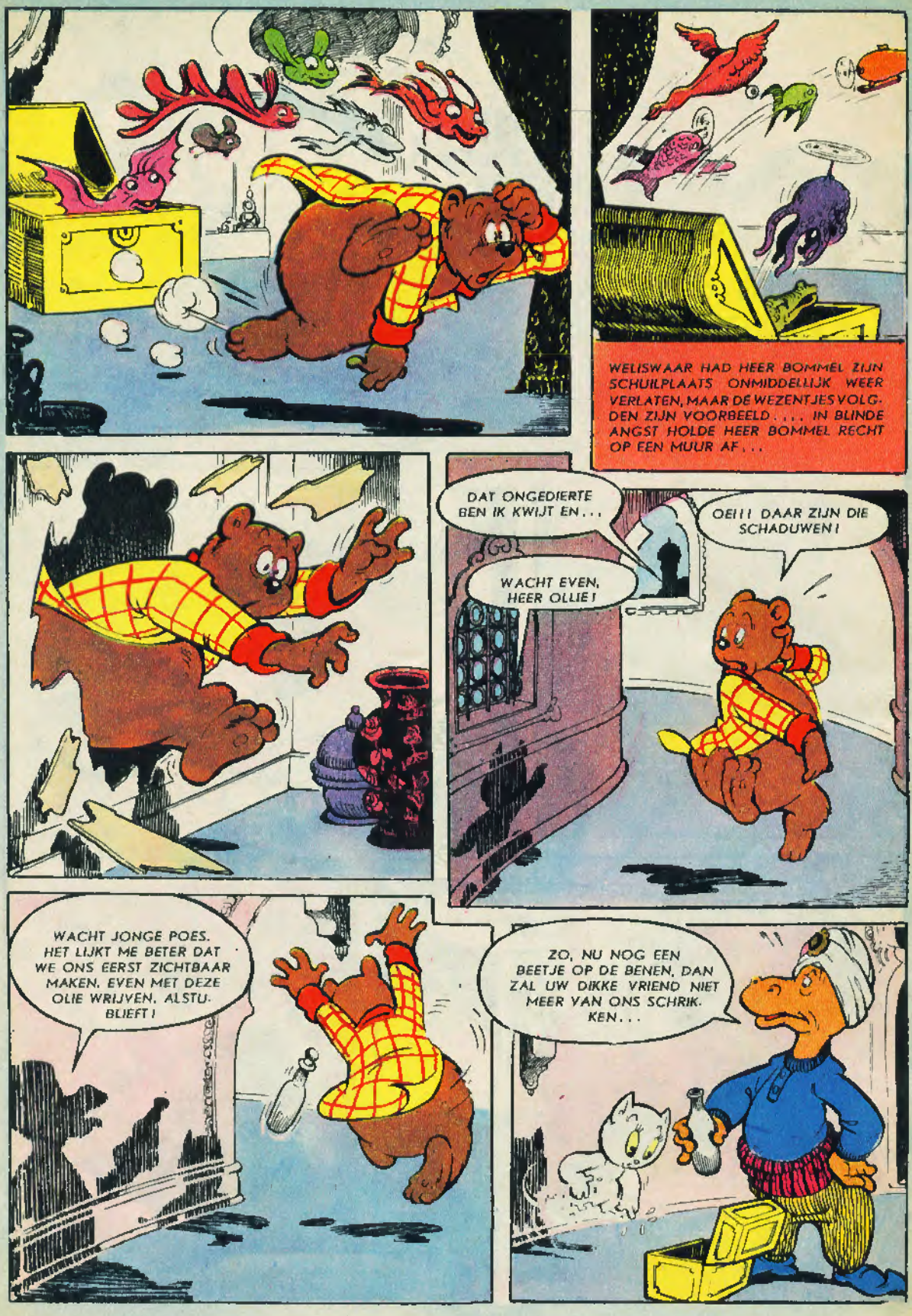
WELISWAAR HAD HEER BOMMEL ZIJN SCHUILPLAATS ONMIDDELLIJK WEER VERLATEN, MAAR DE WEZENTJES VOLGDEN ZIJN VOORBEELD . . . . IN BLINDE ANGST HOLDE HEER BOMMEL RECHT OP EEN MUUR AF . . .
DAT ONGEDIERTE BEN IK KWIJT EN . . .
OEI!! DAAR ZIJN DIE SCHADUWEN!
WACHT EVEN, HEER OLLIE!
WACHT JONGE POES. HET LIJKT ME BETER DAT WE ONS EERST ZICHTBAAR MAKEN. EVEN MET DEZE OLIE WRIJVEN. ALSTU-BLIEFT!
ZO, NU NOG EEN BEETJE OP DE BENEN, DAN ZAL UW DIKKE VRIEND NIET MEER VAN ONS SCHRIK-KEN . . .

HEER OLLIE!!
ZIJN JULLIE DAAR EINDELIJK? IK HEB ALLES ALLEEN MOETEN OPKNAPPEN IN DAT SPOOKHUIS! HET IS TREURIG!
GROTE GEVAREN HEB IK DOORSTAAN! MONSTERTJES EN LELIJKE SCHADUWEN ACHTER VOLGDEN MIJ.
SPAAR UW ADEM, O HEER! DE GEVAREN ZIJN NOG NIET GEWEKEN . . .
MAAR LUISTERT U NU EENS!
DAAR HAD DE DIEF VAN DAGBAD GELIJK IN, WANT OP DAT MOMENT ONTDEKTE OLAF HEN IN ZIJN TOVERSPIEGEL . . .
HA! DAAR GAAN ZE, DE ONGELUKKIGEN! NU ZAL IK HEN EENS EEN NIEUW SNUFJE LATEN PROBEREN!
© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.
HET KAKELENDE GELACH VAN DE VALSE TOVENAAR DRONG NIET DOOR TOT HEER BOMMEL, DIE OOK DE WAARSCHUWINGEN VAN DE MARSKRAMER IN DE WIND SLOEG, EN MOPPEREND VERDER LIEP . . .

Kijk eens wat een mooie Delana kleren!

En helemaal niet duur voor zulk prachtig goed. Laat je mama die prijzen maar eens zien! En sterk dat het is. Je kunt er alles in doen. En een kleuren om uit te kiezen - gewoon fantastisch! Het is dit seizoen een feest van verrassingen in de betere zaken die Delana verkopen.

Delana

Sterk wol-katoen kindertruitje
7 moderne kleuren, 1-6 jaar
zeer voordelig **4.95** tot **6.45**
Sterke wol-katoen kleuterskibroek
in 7 kleuren, 2-5 jaar, **4.95** tot **5.95**

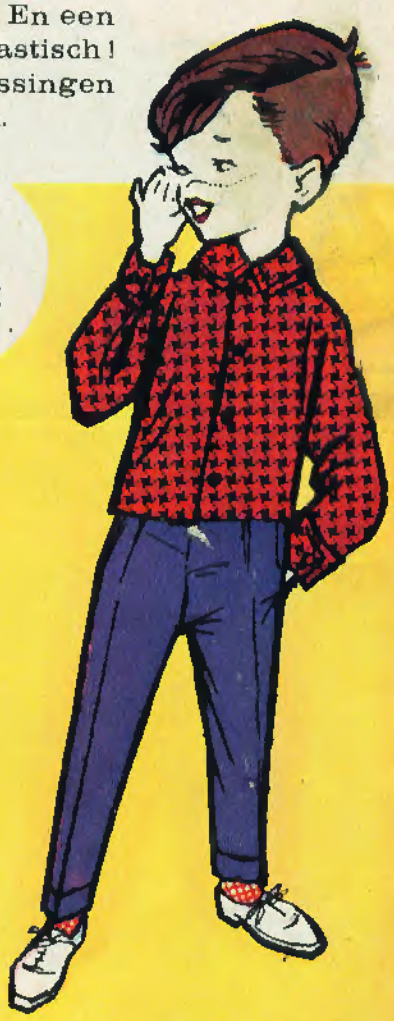
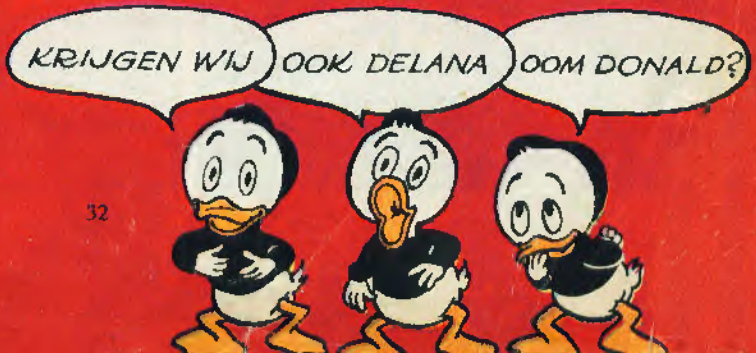
Zuiver wollen wevenit jongensblouse
8 kleuren. 3-11 jaar. **9.75** tot **16.45**
Sportieve skibroek, 4 kleuren, 2-14 jaar
wol-enkalon **7.95** tot **13.25**
zware kwaliteit wol **10.45** tot **17.95**